இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2019 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 01 ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. உதய் உமேஷ் லலித்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.வினீத் சரண்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 42/2018

பைஜூ குமார் சோனி மற்றும் ஒருவர் ...மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

ஜார்கண்ட் மாநிலம் ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

இந்திய தண்டணைச் சட்டம், 1860:

துணைப்பிரிவு 364A, 201 மற்றும் 302/34 - குற்றச்சாட்டு - சூழ்நிலை ஆதாரங்களை நம்புதல் - கீழுள்ள நீதிமன்றங்கள் மூலம் தண்டனை - உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு - தீர்வு: சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வழக்கில், ஒவ்வொரு சூழ்நிலையும் முழுமையாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொரு கருதுகோளையும் விலக்கக்கூடிய வகையில் அனைத்து சூழ்நிலைகளும் முழுமையான ஆதாரங்களின் சங்கிலியை உருவாக்க வேண்டும் - தற்போதைய வழக்கில் நம்பப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகள் எந்த நியாயமான சந்தேகத்தையும் விட்டுவிடாத அல்லது நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றைத் தவிர சாத்தியமான அனைத்து கருதுகோள்களையும் விலக்காத அளவுக்கு முழுமையான ஒரு சங்கிலியை உருவாக்கவில்லை - எந்தவொரு நியாயமான சந்தேகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு அரசுத் தரப்பு தனது வழக்கை நிறுவியது என்று கருதுவதற்கும் சூழ்நிலைகள் போதுமானதாக இல்லை - இதனால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான வழக்கை நிறுவ அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது - எனவே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள் - ஆதாரம் - சூழ்நிலை ஆதாரங்கள்.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

1. சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வழக்கில், ஒவ்வொரு சூழ்நிலையும் முழுமையாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொரு கருதுகோளையும்

விலக்கக்கூடிய அளவுக்கு அனைத்து சூழ்நிலைகளும் முழுமையான ஆதாரங்களின் சங்கிலியை உருவாக்க வேண்டும்.

ஷரத் பிர்திசந்த் சர்தா எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (1984) 4 எஸ்.சி.சி 116 : [1985] 1 எஸ்.சி.ஆர். 88; நிஜாம் மற்றும் மற்றொருவர் எதிராக ராஜஸ்தான் மாநிலம் (2016) 1 எஸ்.சி.சி 550 : [2015] 10 எஸ்.சி.ஆர். 786 – சார்வுறப்பட்டது.

2. உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளிலிருந்து கீழ்க்கண்டவை தெளிவாகின்றன. அ) 12.01.2006 அன்று குறிப்பிட்ட தொலைபேசி எண்களுக்கு சுமார் 1327 மணி நேரம் மற்றும் 1338 மணி நேரத்தில் இரண்டு அழைப்புகள் அவரது உறுப்பாண்மையர் நேர்தொடர்பியல்வு வட்டீடு (STD) சாவடியில் இருந்து செய்யப்பட்டதாக அ.சா. 7 கூறியிருந்தாலும், அந்த இரண்டு தொலைபேசி எண்களும் அ.சா. 4 மற்றும் அ.சா. 10 க்கு சொந்தமானவை அல்லது எந்த வகையிலும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன என்று எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. குறித்த நாளில் மேல்முறையீட்டாளர்களிடமிருந்து அ.சா. 4 மற்றும் 10 க்கு அச்சுறுத்தல் அழைப்புகள் கிடைத்தன என்பதை நிறுவுவதற்காக, அந்த இரண்டு தொலைபேசி எண்களும் மேற்குறிப்பிட்ட அ.சா. 4 மற்றும் 10 க்கு சொந்தமானவை அல்லது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தன என்பது நிறுவப்பட வேண்டிய முக்கியமான உண்மையாகும். அ.சா. 7 மேல்முறையீட்டாளர்கள் இரண்டு அழைப்புகளை செய்தவர்கள் என்று அடையாளம் கண்டுள்ளனர் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், அழைப்புகள் அ.சா. 4 மற்றும் 10 க்கு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்க இது வழிவகுக்காது. இந்த

நிலைமை மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக படிக்கப்பட முழுமையாக நிறுவப்படவில்லை. ஆ) மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1 இன் வீட்டிலிருந்து வரைதல் புத்தகம் பெறப்பட்டிருந்தாலும், அந்த மிரட்டல் கடிதம் (சாட்சியம்-2) அந்த வரைபடப் புத்தகத்திலிருந்து ஒரு காகிதத்தில் எழுதப்பட்டது என்பது குற்றச்சாட்டாக இருந்தபோதிலும், அச்சுறுத்தல் கடிதத்தில் உள்ள எழுத்து மேல்முறையீட்டாளர்களுடையது அல்லது அவர்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்த எந்தவொரு தடயவியல் பகுப்பாய்வு அல்லது கைரேகை நிபுணரை வைத்து பரிசோதிக்க எந்த முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை.

3. பத்து நாட்கள் கழித்து 18.01.2006 அன்று சடலம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் நடத்தப்பட்ட பிரேத பரிசோதனையில், இறப்பு நேரம் 3 முதல் 7 நாட்கள் வரை இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெளிப்புற விளிம்பு எல்லையாகக் கருதப்பட்டாலும், அது மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு முற்றிலும் எதிரானது என்று கருதி, சூழ்நிலை தானாக பொருந்தாது.

4. தாவணி, சாக்லேட் உறைத்தாள்கள், பிஸ்கட்டுகளை மீட்பது, ரெக்சின் பையில் சடலத்தை மீட்பது போன்ற சூழ்நிலைகள், நியாயமான சந்தேகத்தை விட்டுவிடவோ அல்லது நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றைத் தவிர சாத்தியமான அனைத்து கருதுகோள்களையும் நிராகரிக்கவோ முடியாத அளவுக்கு முழுமையான சங்கிலியை உருவாக்கவில்லை, அல்லது அரசு தரப்பு தனது வழக்கை எந்த நியாயமான சந்தேகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு நிறுவியது என்று நம்புவதற்கு சூழ்நிலைகள் போதுமானதாகவும் தகுதியானதாகவும் இல்லை.

வழக்குச் சட்டக் குறிப்பு

[1985] 1 எஸ்.சி.ஆர். 88 பத்தி 14 சார்வுறப்பட்டது.

[2015] 10 எஸ்.சி.ஆர். 786 பத்தி 15 சார்வுறப்பட்டது.

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 42 / 2018.

2009 இன் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 887 இல் ராஞ்சியில் உள்ள ஜார்க்கண்ட் உயர் நீதிமன்றத்தின் 14.07.2017 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் இருந்து.

ஸ்ரீ பிரகாஷ் சின்ஹா, ராகேஷ் மிஸ்ரா, செல்வி. மோஹுவா சின்ஹா, செல்வி. ஜாக்ரதி பார்தி, சேகர் குமார், ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக.

திரு. மேருசாகர் சமந்தராய் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை வழங்கியவர் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. உதய் உமேஷ் லலித் அவர்கள்.

1. 14.07.2017 அன்று ராஞ்சியில் உள்ள ஜார்கண்ட் உயர் நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு மற்றும் இறுதி உத்தரவை எதிர்த்து மேல்முறையீட்டாளர்கள் தாக்கல் செய்த 2009 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 887 ஐ தள்ளுபடி செய்தும், அதன் மூலம் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 364-ஏ, 201, 302 உடன் இணைவுப் பிரிவு 34 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றம் தொடர்பாக விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட தண்டனையை உறுதி செய்ததை எதிர்த்தும் இந்த மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்படுகிறது.

2. குற்றவழக்குப்படி, கடந்த 08.01.2006 அன்று வீட்டின் முன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த சுமார் 31/2 வயதுடைய சிறுமி ஒருவர் காணாமல் போயுள்ளார். பி.டபிள்யூ 10 சிறுமியின் தந்தை அனில் பிரசாத் சோனி, முதல் நாளில் சிறுமியைத் தேடினார், அதன் பின்னர் 09.01.2006 தேதியிட்ட சன்ஹா எண்.142/06 இன் கீழ் புர்குண்டா காவல் நிலைய பொறுப்பதிகாரியிடம் ஒரு தகவலைப் பதிவு செய்தார், அதன் அடிப்படையில் 13.01.2006 தேதியிட்ட முதல் தகவல் அறிக்கை எண்.11/06 ன் கீழ் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவுகள் 364 மற்றும் 365 இன் கீழ் புர்குண்டா, எஸ்.டிவ். ராம்கர், ஹசாரிபாக் மாவட்டத்தில் குற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டது.

3. குற்றவழக்குத் தொடரின்படி, 11.01.2006 அன்று 1236 மணி நேரத்தில், ராம்கர் தொலைபேசிச் சாவடியிலிருந்து, தெரியாத நபர் ஒருவரிடமிருந்து அ.சா.10 க்கு அழைப்பு வந்தது, அவரது சகோதரர் சாமர்த்தியமாகி வருவதாக அவரை மிரட்டினார், அதற்கு அ.சா.10 விலையைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறினார்.

தொலைபேசியில் பேசியவர் அ.சா.10 க்கு தனது மகள் மாலைக்குள் வந்துவிடுவாள் என்றும் நிர்வாகத்திடம் சொல்ல வேண்டாம் என்றும் கூறினார்.

4. அடுத்த நாள், அதாவது 12.01.2006 அன்று சுமார் 1335 மணியளவில், அ.சா. 10 மீண்டும் மற்றொரு தொலைபேசிச் சாவடியிலிருந்து அதாவது பத்ராத்து தொலைபேசிச் சாவடியிலிருந்து அழைப்பு வந்தது, ஆனால் அது ஒரு வெற்றழைப்பு. அதே நேரத்தில், அ.சா. 10 இன் சகோதரர் அ.சா. 4 உதய் சோனிக்கு மற்றொரு அழைப்பு வந்ததாகத் தெரிகிறது. தொலைபேசி அழைப்பு செய்த நபர் அ.சா. 4 என்று மிரட்டி, அழைப்பாளர் தனது மருமகளை கடத்திச் சென்றதாக கூறினார். அழைப்பாளரிடம் உண்மைக்கான ஆதாரம் குறித்து கேட்கப்பட்டபோது, அழைப்பாளர் அ.சா. 4 தங்கள் வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள கோயிலின் கூரையில் ஆதாரத்தைப் பெறலாம் என்று கூறினார். அதன் பின்னர், கோயிலின் கூரையில் ஒருநெகிழிப்பை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அதில் சிறுமியின் ஒரு சிவப்பு மேலாடை, செருப்புகள் மற்றும் ஒரு மிரட்டல் கடிதம் இருந்தது (குறி X உடன் சாட்சியம் -2 - அடையாளத்திற்கான பிரதியின் எழுத்துப் பத்திரம்).

5. 18.01.2006 அன்று கெலாரி காவல் நிலையத்தால் அணையில் இருந்து கருப்பு நிற ரெக்சின் பையில் சிறுமியின் சடலம் மீட்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

பிணக் கூறாய்வு அறிக்கை கீழ்கண்டவற்றை சுட்டிக்காட்டியது:

"நொசிவிழை (நைலான்) துணி (வடம் போன்று செய்யப்பட்டது), சிவப்பு நிறத்தில் கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது. கழுத்தின் இடது பக்கத்தில் முடிச்சு உள்ளது, இது ஒரு நிலையான முடிச்சு ஆகும். இணைப்புப் பொருளை அகற்றிய பிறகு கழுத்தைச் சுற்றி 1/2 செ.மீ அகலத்தில் ஒரு இணைப்புக் குறியீடு உள்ளது. இது குறுக்கானது மற்றும் மற்றும் அடியில் மென்மையான திசுக்களின் காயத்துடன் தொடர்கிறது.

கருத்து-(1) மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிணைப்புக் குறியீடு பிணக்கூறு ஆய்வுக்கு முந்தையது.

(2) நெரிக்கப்பட்டதன் விளைவாக மூச்சுத்திணறல் காரணமாக மரணம் ஏற்பட்டது.

(3) இறப்பு நேரம் - 3 நாட்கள் முதல் 7 நாட்கள் வரை."

சிறுமியின் சடலம் அ.சா. 10 இன் மகளின் உடல் என்று அடையாளம் காணப்பட்டது, அதன் பிறகு ஏற்கனவே பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றம் தொடர்பாக இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 302 மற்றும் 201 சேர்க்கப்பட்டன.

6. விசாரணையின் போது, மேல்முறையீட்டாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். குற்றத்தில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் பங்கு எவ்வாறு, யாரால் சந்தேகிக்கப்படுகிறது என்பது பதிவுகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

முதல் தகவல் அறிக்கையில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை அல்லது காவலரிடம் எந்த நபரும் அவர்களின் பெயர்களை குறிப்பிடவில்லை. முதல் தகவல் அறிக்கை வேறு ஒருவரை சந்தேக நபராக குறிப்பிட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. கைது செய்யப்பட்ட உடனேயே, மேல்முறையீட்டாளர்களின் ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களை காவலர் பதிவு செய்தனர், அதன் அடிப்படையில் பின்வரும் குறிப்புக்கள் பெறப்பட்டன.

(i) மேல்முறையீட்டாளர் எண்.2 ன் வீட்டிலிருந்து சிறுமியின் தாவணி ஒன்று மீட்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) மேல்முறையீட்டாளர் எண் 1 இன் வீட்டில் இருந்து ஒரு வரைபட புத்தகம் மீட்கப்பட்டது, அதில் இருந்து ஒரு துண்டு காகிதம் கிழிந்திருந்தது, அதில் அச்சுறுத்தும் கடிதம் (சான்றாவணம் II) எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது.

7. விசாரணை முடிந்ததும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 364-ஏ, 201, 302 உடன் இணைவுப் பிரிவு 34 பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்கான குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டதற்காக விசாரிக்கப்பட்டனர்.

8. அரசுத் தரப்பால் வெளியிடப்பட்ட சாட்சியங்கள் முக்கியமாக உள்ளடக்கியவை:

(i) அ.சா. 10, அவரது சகோதரர் அ.சா. 4, தொலைபேசி அழைப்புகளைப் பெற்றதாக சாட்சியமளித்தார், ஆனால் சாட்சிகளால் அழைப்பாளரை குரலிலிருந்து அடையாளம் காண முடியவில்லை;

(ii) 12.01.2006 அன்று 1327 மணி நேரம் மற்றும் 1338 மணி நேரத்தில் முறையே 9934152854 மற்றும் 9431336988 ஆகிய இரண்டு தொலைபேசி எண்களுக்கு இரண்டு அழைப்புகள் செய்யப்பட்டதாக பத்ராட்டுவில் விகாஸ் தொலைபேசிச் சாவடியை நடத்தி வந்த அ.சா. 7 விகாஸ் குமார் சமர்ப்பித்த இரண்டு விலைபட்டியல்களான (சான்றாவணம் - I) சாட்சியத்தின் மீது அரசு தரப்பு சார்வுற்றது. அ.சா. 7, சம்பந்தப்பட்ட தேதியில் தனது தொலைபேசிச் சாவடிக்கு வந்து அந்த இரண்டு அழைப்புகளையும் செய்த நபர்கள்தான் மேல்முறையீட்டாளர்கள் என அடையாளம் காட்டினார்.

(iii) 09.01.2006 அன்று, புர்குண்டா ரயில் நிலையத்திலிருந்து ரயிலில் ஏறியபோது, மேல்முறையீட்டாளர்கள் தங்களுடன் ரெக்சின் பையை எடுத்துச் செல்வதைப் பார்த்ததாக அ.சா. 5 உத்தம் குமார் கர்பர் சான்றுரைத்தார். அந்த ரெக்சின் பையில்தான் சிறுமியின் சடலம் இறுதியாக அணையில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாக அரசு தரப்பு தெரிவித்தது.

9. இவ்வாறு பின்வரும் சூழ்நிலைகளை அரசுத் தரப்பு நம்பியது:

(1) 12.01.2006 அன்று தொலைபேசிச் சாவடியை நடத்திக் கொண்டிருந்த அ.சா.7 தனது தொலைபேசிச் சாவடியில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் இருவரையும் பார்த்தார், மேலும் அவர்களால் 1327 மணி 1338 மணி நேரத்தில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தொலைபேசி எண்களுக்கு இரண்டு அழைப்புகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

(2) இரண்டாவது மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டில் ஒரு தாவணி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

(3) முதல் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டில் ஒரு ஓவியப் புத்தகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இது மிரட்டல் கடிதத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் (சாட்சியம் - 2).

(4) கடந்த 09.01.2016 அன்று புர்குண்டா ரயில் நிலையத்தில் இருவரும் ரெக்சின் பையுடன் ரயிலில் ஏறுவதை அ.சா.5 பார்த்தார்.

(5) அ.சா.10 ன் வீட்டிலிருந்து சுமார் 50 கி.மீ தூரத்தில் ஒரு ரெக்சின் பையில் சிறுமியின் சடலம் கண்டெடுக்கப்பட்டது.

(6) மேல்முறையீட்டாளர்களின் வீட்டின் அருகே சாக்லேட் மற்றும் பிஸ்கட் உறைத் தாள்கள் சில கண்டெடுக்கப்பட்டன.

10. இந்த சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக கேள்விக்குரிய குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன என்று அரசுத் தரப்பு வாதிட்டது. அரசுத் தரப்பு வழக்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது, இவ்வழக்கை விசாரித்த விசாரணை நீதிமன்றம், 17-20.04.2009 அன்று அளித்த தீர்ப்பில், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 364-ஏ-ன் கீழ் குற்றம் புரிந்ததற்காக 10 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனையும், பிரிவு 302 உடன் இணைவுப் பிரிவு 34-ன் கீழ் குற்றத்திற்காக ஆயுள் தண்டனையும் விதித்து தீர்ப்பளித்தது. குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டாலும், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 201 உடன் இணைவுப் பிரிவு 34 இன் கீழ் குற்றம் தொடர்பாக தனியான தண்டனை உத்தரவு எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. அனைத்து வாக்கியங்களும் ஒரே நேரத்தில் இயங்குமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டன.

11. பாதிக்கப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர்கள் 2009 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 887 ஐத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் ராஞ்சியில் உள்ள ஜார்க்கண்ட் உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகினர், இது உயர் நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

12. உயர் நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, இறந்தவரின் தாவணியை மீட்டது, அச்சுறுத்தல் கடிதம் எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பக்கங்கள் கொண்ட வரைபட புத்தகத்தை மீட்டது, அத்துடன் அ.சா. 5 மேல்முறையீட்டாளர்களை இறந்த உடல் கண்டெடுக்கப்பட்ட அதே ரெக்சின் பையுடன் பார்த்தது ஆகியவை மேல்முறையீட்டாளர்களை தண்டிக்க போதுமான சூழ்நிலைகள் ஆகும்.

13. இந்த மேல்முறையீட்டில், மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரையும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அரசின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரையும் நாங்கள் கேட்டோம், அவர்களின் உதவியுடன், நாங்கள் முழு பதிவையும் ஆராய்ந்தோம்.

14. சூழ்நிலை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் ஒரு வழக்கில், ஒவ்வொரு சூழ்நிலையும் முழுமையாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொரு கருதுகோளையும் விலக்கக்கூடிய வகையில் அனைத்து சூழ்நிலைகளும் முழுமையான ஆதாரங்களின் சங்கிலியை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த விஷயத்தில் சட்டம் நன்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஷரத் பிர்திசந்த் சர்தா எதிர் மஹாராஷ்டிரா மாநிலம் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது:

"153. இந்த முடிவை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்தால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான வழக்கு முழுமையாக நிறுவப்படுவதற்கு முன்பு பின்வரும் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் காண்பிக்கும்:

(1) குற்றத்தின் முடிவை எடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் முழுமையாக நிறுவப்பட வேண்டும்.

சம்பந்தப்பட்ட சூழ்நிலைகள் 'கட்டாயம் நிறுவப்பட வேண்டும் அல்லது நிறுவப்பட வேண்டும்', 'நிறுவப்படலாம்' என்று இருக்கக் கூடாது என்று இந்த நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. சிவாஜி சகப்ராவ் போபாடே எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (1973) 2 எஸ்.சி.சி 793 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கூறியபடி 'நிரூபிக்கப்படலாம்' மற்றும் 'கட்டாயம் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்' ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு இலக்கண வேறுபாடு மட்டுமல்ல, சட்ட ரீதியான வேறுபாடும் உள்ளது. அங்கு பின்வரும் அவதானிப்புகள் முன்வைக்கப்பட்டன:

"நிச்சயமாக, நீதிமன்றம் குற்றம்சாட்டும் ஒருவர், குற்றவாளியாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் வெறுமனே குற்றவாளியாக இருக்கலாம் என்று இருக்கக்கூடாது என்பது ஒரு முதன்மைக் கொள்கையாகும், மேலும் 'இருக்கலாம்' மற்றும் 'இருக்க வேண்டும்' ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான மன இடைவெளி நீண்டது மற்றும் உறுதியான முடிவுகளிலிருந்து தெளிவற்ற ஊகங்களை பிரிக்கிறது."

(2) அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட உண்மைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றம் குறித்த கருதுகோளுடன் மட்டுமே ஒத்துப்போக வேண்டும், அதாவது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி என்பதைத் தவிர வேறு எந்த கருதுகோளின் அடிப்படையிலும் அவை விளக்கப்படக்கூடாது.

(3) சூழ்நிலைகள் முடிவான தன்மை மற்றும் போக்கு கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்,

(4) நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றைத் தவிர சாத்தியமான அனைத்து கருதுகோள்களையும் அவர்கள் விலக்க வேண்டும், மற்றும்

(5) குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றமற்ற தன்மைக்கு இணக்கமான முடிவுக்கு எந்த நியாயமான காரணத்தையும் விட்டுவிடாத அளவுக்கு முழுமையான ஆதாரங்களின் சங்கிலி இருக்க வேண்டும், மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் இந்த செயலை செய்திருக்க வேண்டும் என்று அனைத்து மனித சாத்தியக்கூறுகளிலும் நிரூபிக்க வேண்டும்."

15. நிஜாம் மற்றும் மற்றொருவர் எதிர் ராஜஸ்தான் 2 வழக்கில், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 302 மற்றும் 201 பிரிவுகளின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து விடுவிக்கும் போது இந்த விஷயத்தில் சட்டம் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. தீர்மானத்தின் 9 மற்றும் 10 பத்திகள் பின்வருமாறு:-

"9. சூழ்நிலைச் சான்று என்ற கோட்பாட்டை இந்த நீதிமன்றம் பற்பல வழக்குகளில் மீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளது. போத்ராஜ் எதிர் ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலம் (2002) 8 எஸ்.சி.சி 45 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பல தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டி பின்வருமாறு கூறியது: (எஸ்.சி.சி பக்கம் 55-56, பத்திகள் 10-11)

10. ஒரு வழக்கு சூழ்நிலைச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றமற்ற தன்மை அல்லது வேறு எந்த நபரின் குற்றத்திற்கும் பொருந்தாது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைத்து உண்மைகளும் சூழ்நிலைகளும் கண்டறியப்பட்டால் மட்டுமே குற்றத்தின் அனுமானத்தை நியாயப்படுத்த முடியும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தொடர்ந்து வரையறுத்துள்ளது. (பார்க்க: ஹுகாம் சிங் எதிராக ராஜஸ்தான் மாநிலம் (1977) 2 எஸ்.சி.சி 99, ஈரடு எதிராக ஹைதராபாத் மாநிலம் ஏ.ஐ.ஆர் 1956 எஸ்.சி. 316, ஏரபத்ரப்பா எதிராக கர்நாடகா மாநிலம் (1983) 2 எஸ்.சி.சி 330, உ.பி. மாநிலம் எதிராக சுக்பாசி (1985) சப். எஸ்சிசி 79, பல்விந்தர் சிங் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம் (1987) 1 எஸ்சிசி 1 மற்றும் அசோக் குமார் சட்டர்ஜி எதிர் எம்.பி. மாநிலம் (1989) சப் (1) எஸ்சிசி 560). குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைப் பற்றிய ஒரு அனுமானம் எடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அந்த சூழ்நிலைகளிலிருந்து ஊகிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய உண்மையுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையதாகக் காட்டப்பட வேண்டும். பகத் ரேம் எதிர் ஸ்டேட் ஆஃப் பஞ்சாப் ஏ.ஐ.ஆர் (1954) எஸ்.சி 621 வழக்கில், சூழ்நிலைகளிலிருந்து பெறப்படும் முடிவைப் பொறுத்தே வழக்கு அமையும்போது, சூழ்நிலைகளின் குழுமிய விளைவு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றமற்ற தன்மையை எதிர்மறையாகவும், எந்த நியாயமான சந்தேகத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட குற்றங்களை நிரூபிக்கும் விதமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டது.

11. சி. செங்கா ரெட்டி எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் (1996) 10 எஸ்.சி.சி 193 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவைப் பற்றியும் நாம் குறிப்பிடலாம், அதில் கீழ்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது (எஸ்சிசி பக்கம் 206-07, பாரா 21)

'21. சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வழக்கில், குற்றத்தின் முடிவு எடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் முழுமையாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் அத்தகைய சூழ்நிலைகள் இயற்கையில் தீர்க்கமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது தீர்க்கப்பட்ட சட்டம். மேலும், அனைத்து சூழ்நிலைகளும் முழுமையாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் ஆதாரங்களின் சங்கிலியில் எந்த இடைவெளியும் இருக்கக்கூடாது. மேலும், நிரூபிக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தின் கருதுகோளுடன் மட்டுமே ஒத்துப்போக வேண்டும் மற்றும் அவரது குற்றமற்ற தன்மைக்கு முற்றிலும் முரணாக இருக்க வேண்டும்.'''

10. திரிமுக் மரோட்டி கிர்கான் எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2006) 10 எஸ்.சி.சி. 681 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளித்தது: (எஸ்.சி.சி. பக். 689, பாரா 12)

"12. கைவசம் உள்ள வழக்கில் சம்பவத்தை நேரில் பார்த்த சாட்சிகள் யாரும் இல்லை, அரசு தரப்பு வழக்கு சூழ்நிலை ஆதாரங்களை சார்ந்துள்ளது. சூழ்நிலைச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வழக்கில் இயல்பான கொள்கை என்னவென்றால், குற்றத்தின் அனுமானம் வரையப்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள்

நம்பத்தக்கதாகவும் உறுதியாகவும் நிறுவப்பட வேண்டும்; அந்தச் சூழ்நிலைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் திட்டவட்டமான போக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; ஒட்டுமொத்தமாக எடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஒரு சங்கிலியை உருவாக்க வேண்டும், அனைத்து மனித நிகழ்தகவுகளுக்குள்ளும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் குற்றம் செய்யப்பட்டது என்ற முடிவிலிருந்து தவிர்க்கப்படும் வண்ணம் இருக்கக்கூடாது, மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் குற்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த கருதுகோளுக்கும் அவர்கள் விளக்கமளிக்க இயலாதவர்களாகவும், அவர்கள் நிரபராதிகள் என்பதற்கு முரணாகவும் இருக்க வேண்டும்."

சுனில் கிளிஃபோர்ட் டேனியல் எதிர் ஸ்டேட் ஆஃப் பஞ்சாப் (2012) 11 எஸ்சிசி 205, சம்பத் குமார் எதிர் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் போலீஸ் (2012) 4 எஸ்சிசி 124 மற்றும் மொஹமத் அரிஃப் எதிராக மாநிலம் (டெல்லியின் தேசிய தலைநகர் பிரதேசம்) (2011) 13 எஸ்சிசி 621 மற்றும் பல முடிவுகளில் இதே கொள்கைகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

16. இந்த நிலைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளின் பார்வையில், பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இருந்து கீழ்க்கண்டவை தெளிவாகின்றன:

அ) 12.01.2006 அன்று குறிப்பிட்ட தொலைபேசி எண்களுக்கு சுமார் 1327 மணி நேரம் மற்றும் 1338 மணி நேரத்தில் இரண்டு அழைப்புகள் அவரது

உறுப்பாண்மையர் தொலைபேசிச் சாவடியில் இருந்து செய்யப்பட்டதாக அ.சா. 7 கூறியிருந்தாலும், அந்த இரண்டு தொலைபேசி எண்களும் அ.சா. 4 மற்றும் அ.சா. 10 க்கு சொந்தமானவை அல்லது எந்த வகையிலும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன என்று எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. குறித்த நாளில் மேல்முறையீட்டாளர்களிடமிருந்து அ.சா. 4 மற்றும் 10 க்கு அச்சுறுத்தல் அழைப்புகள் கிடைத்தன என்பதை நிறுவுவதற்காக, அந்த இரண்டு தொலைபேசி எண்களும் மேற்குறிப்பிட்ட அ.சா. 4 மற்றும் 10 க்கு சொந்தமானவை அல்லது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தன என்பது நிறுவப்பட வேண்டிய முக்கியமான உண்மையாகும். அ.சா. 7 மேல்முறையீட்டாளர்கள் இரண்டு அழைப்புகளை செய்தவர்கள் என்று அடையாளம் கண்டுள்ளனர் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், அழைப்புகள் அ.சா. 4 மற்றும் 10 க்கு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்க இது வழிவகுக்காது. இந்த நிலைமை மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக படிக்கப்பட முழுமையாக நிறுவப்படவில்லை.

ஆ) மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1 இன் வீட்டிலிருந்து வரைதல் புத்தகம் பெறப்பட்டிருந்தாலும், அந்த மிரட்டல் கடிதம் (சாட்சியம்-2) அந்த வரைபடப் புத்தகத்திலிருந்து ஒரு காகிதத்தில் எழுதப்பட்டது என்பது குற்றச்சாட்டாக இருந்தபோதிலும், அச்சுறுத்தல் கடிதத்தில் உள்ள எழுத்து மேல்முறையீட்டாளர்களுடையது அல்லது அவர்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்த எந்தவொரு தடயவியல் பகுப்பாய்வு அல்லது கைரேகை நிபுணரை வைத்து பரிசோதிக்க எந்த முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை.

17. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சூழ்நிலை எண் 4, சிறுமி காணாமல் போன மறுநாள் இறந்தவரின் சடலத்தை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ரெக்சின் பையில் எடுத்துச் சென்றதாகக் கூறுகிறது. பத்து நாட்கள் கழித்து 18.01.2006 அன்று சடலம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் நடத்தப்பட்ட பிரேத பரிசோதனையில், இறப்பு நேரம் 3 முதல் 7 நாட்கள் வரை இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெளிப்புற விளிம்பு எல்லையாகக் கருதப்பட்டாலும், அது மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு முற்றிலும் எதிரானது என்று கருதி, சூழ்நிலை தானாக பொருந்தாது.

18. பின்னர் வரிசை எண் 2, 5 மற்றும் 6 இல் சூழ்நிலைகளை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த சூழ்நிலைகள் நியாயமான சந்தேகத்தை விட்டுவிடவோ அல்லது நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றைத் தவிர சாத்தியமான அனைத்து கருதுகோள்களையும் நிராகரிக்கவோ முடியாத அளவுக்கு முழுமையான சங்கிலியை உருவாக்கவில்லை, அல்லது அரசு தரப்பு தனது வழக்கை எந்த நியாயமான சந்தேகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு நிறுவியது என்று நம்புவதற்கு சூழ்நிலைகள் போதுமானதாகவும் தகுதியானதாகவும் இல்லை.

19. சூழ்நிலைகளின் மொத்தத்தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, எங்கள் பார்வையில், மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிரான வழக்கை நிறுவ அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது. இதன் விளைவாக, மேல்முறையீட்டாளர்கள் சந்தேகத்தின் பயனைப் பெற தகுதியுடையவர்கள். எனவே, இந்த மேல்முறையீட்டை

அனுமதித்து, மேல்முறையீட்டாளர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்து விடுவிக்கிறோம்.

வேறு எந்தக் குற்றச் செயலுக்கும் தங்கள் காவல் தேவைப்பட்டாலொழிய, மேல்முறையீட்டாளர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".